

Εἰς κρότον πυροβόλων,
εἰς στεναγμούς τῆς φρίκης,
εἰς πυρπολήσεις στόλων
καὶ εἰς παιᾶνας νίκης
ἐξύπνησ' ἡ Ἑλλάς'
ἀφῆκε τὰς κοιλάδας
ἢ φοβισμένη Χάρις,
καὶ εἰς τὰς πεδιάδας
ἐθέριζεν ὁ Ἄρης
γενναίων κεφαλάς.

Ἐ τῆς Θράκης τὸ περιγιάλι,
ἔς τὰ δένδρα, ἔς τὰ νερά του,
ποῦ εἶχες γλυκοφάλοι,
δλήθρου καὶ θανάτου
ἐφύσησε πνοή'
μαράθηκαν τὰ φύλλα
κ' ἢ λάμπις τῆς ἡμέρας,
καὶ ἄγρια μαυρίλλα
ἐχύθ' εἰς τοὺς ἀέρας,
καὶ ἔσθυσ' ἡ ζωή.

Τότ' ἔφυγες εἰς δάση,
ἔς ἐρημωμένα μέρη,
κ' ἐπρόσμενες νὰ φθάσῃ
τὸ νέον καλοκαίρι
γιὰ νὰ μεταφανῆς.
Τῶν φίλων σου τὰ πάθη
πολλοὺς ἐθρήνηες χρόνους,
καὶ εἶχες ἀπομάθει
νὰ λαρυγκίζης τόνους
μελωδικῆς φωνῆς.

Μὰ νὰ ποῦ ἀνθοφόρα
ἢ ἄνοιξις γυρίζει'
ἢ μάγισσα Πανδώρα
τοὺς λόφους μας στολίζει
μὲ τάπητας χλωρούς.
Ἐ! ἔλα! Μὲ κιθάραις,
ὅπου μὲ βόδα στέφουν,
ἢ Μούσαις καὶ ἢ Χάρες
νὰ, πάλιν ἐπιστρέφουν
κ' ἀρχίζουν τοὺς χορούς.

Κυλαῖ ἢ Ἴπποκρήνη
καὶ πάλιν μελωδίας,
κ' εἰς τὴν Ἑλλάδα χύνει
ποιήσεως πλουσίας
τὸν ἐνθουσιασμόν.
Ν' ἀρχίσῃς σὲ ζητοῦμεν
τῆς λύρας σου τὸν ἦχον'
μ' εὐλάβειαν θ' ἀκοῦμεν
κάθε χρυσόν σου στίχον
ὡς τῶν Μουσῶν χρησμόν.

Ἐ πολιά σου κόμη
ἔς στολισθῆ μὲ βόδα,

καὶ ρύθμισε ἀκόμη
νεάζοντα τὸν πόδα
εἰς εὐθυμον χορόν.
Ἐνέπνεεν ὁ ἔρωσ
τὸν ποιητὴν τῆς Τέου'
κ' ἐκεῖνος ἦτον γέρος,
πλὴν φρένας εἶχε νέου,
καὶ γῆρας ἀνθηρόν.

Ἐ! νέος πάλιν γίνε,
μὲ τὴν Ἑλλάδα νέος'
κιθάριζε καὶ πίνε
χωρὶς μερίμνας, ἔως
τοῦ τέλους τοῦ γραπτοῦ.
Εἰς τὴν ἐλευθερίαν
ὡς ἢ Ἑλλάς βαπτίσου,
κ' ὡς Φοῖνιξ ἀπ' τὴν κρύαν
σποδὸν ἀναγεννήσου,
καὶ ψάλλε ὡς προτοῦ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Νέον οἰκιακὸν μέσον πρὸς καθαρισμὸν μεμολυσμένων
χώρων καὶ διατήρησιν φαγητῶν.

Μία τῶν ἰσχυρωτάτων οὐσιῶν, πρὸς καταστρο-
φὴν ζωϊκῶν φυτικῶν ἀναθυμιάσεων, εἶνε ὁ κα-
βουρδισμένος καφῆς. Οὐδέποτε πρέπει νὰ παρα-
λείψωσιν αἱ οἰκοδέσποιναὶ κατὰ τὸ καβουρδισμα
τοῦ καφέ νὰ περιφέρωσιν ἀνεωγμένον τὸ καβουρ-
διστήρι (φρύγετρον) δι' ὅλης τῆς οἰκίας καὶ νὰ ἔ-
χωσιν ὅλας τὰς θύρας τῶν δωματίων ἀνεωγμέ-
νας. Συχνάκις αἱ ἀποθήκαι τῶν οἰκιῶν ἔνεκα ση-
πωμένων οὐσιῶν (κρέατος, τυροῦ κ. τ. τ.) ὄζουσι κα-
κῶς καβουρδισμένος τότε καφῆς περιφερόμενος
καταπαύει εὐθὺς τὴν κακοδμίαν. Κατὰ τοὺς
καθαρισμοὺς καταβοθρῶν καὶ τῶν τοιοῦτων δι' ὀ-
μοίων καπνισμάτων καταπαύει εὐθὺς ἢ κακὴ ὀ-
σμὴ. Ὡσαύτως ὁ καφῆς εἶνε τὸ καλλίτερον θυ-
μίαμα ἐν αἰθούσαις ἀσθενῶν καὶ ἐν γένει εἰς
μολυσματικὰς νόσους, ἀνώτερον δὲ καὶ αὐτοῦ
τοῦ χλωρίου καὶ φαινικοῦ ὀξέος, ὧν ἡ δσμὴ δύνα-
ται ἐνίοτε αὐτὴ καὶ μόνη νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τινα
ἀσθένειαν. Ἐὰν ἐπιπάσωμεν κρέας ὠμὸν ἢ θήραμα
δι' ἀλεσμένου καφέ διατηρεῖται πρόσφατον ἐπὶ
πολλὰς ἡμέρας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πρόχειρος δοκιμασία τῆς ποσιμότητος τοῦ ὕδατος.

Πλήρωσον φιάλην περιέχουσαν μίαν ὀκτὸν ὕ-
δατος ἐκ τοῦ δοκιμασθησομένου, ἐντὸς δ' αὐτῆς
ἐμβάπτισον μικρὸν σακκίδιον ἐκ λινοῦ ὑφάσμα-
τος περιέχον τεμάχια τινὰ σακχάρους. Μετὰ 3
ἢ 4 ὥρας ἐὰν τὸ ὕδωρ διατηρῆται καθαρὸν καὶ
διαυγὲς εἶνε σημεῖον ὅτι εἶνε καλῆς ποιότητος καὶ
πόσιμον· τοῦναντίον δὲ, ἐὰν φανῆ τεθολωμένον.

Ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τούτου ὁ τραπεζίτης φέρει τὸ γραμμάτιον τοῦ ἀρτοποιοῦ. Ἀλλὰ πρὶν προχωρήσω, ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἐὰν ἐνθυμείσθε τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον τὸ γραμμάτιον τοῦτο διέτρεξε.

Φίλιππος.—Ὁ ἀρτοποιὸς τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν μυλωνᾶν, ὁ ὁποῖος τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν τραπεζίτην.

Διδάσκαλος.—Καλά. Ὁ ἀρτοποιὸς ὑπόσχεται τὴν πληρωμὴν, καὶ υπογράφει τὸ γραμμάτιον· ὁ μυλωνᾶς ἐγγυᾶται τὴν πληρωμὴν, καὶ υπογράφει (ὀπισθεν, ὀπισθογράφει)· ὁ τραπεζίτης προσθέτει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐγγύησιν καὶ υπογράφει ἐπίσης, διότι ἡ Τράπεζα θέλει νὰ ἴσῃαι βεβαία ὅτι θὰ πληρωθῇ, καὶ τῇ χρειάζονται δύο υπογραφαὶ διὰ νὰ δεχθῇ γραμμάτιον.

Καὶ ἀκόμη δὲν σοὶ δίδει χρήματα· ἀλλ' ἀλλάζει ἀπλῶς τὸ γραμμάτιον τοῦ ἀρτοποιοῦ μὲ τὰ ἰδικά της. Διότι δὲν θὰ ἔχει ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλον τὸν κόσμον, ἂν εἶχε καὶ ἑκατοντάδας ἑκατομμύρια! Ὅθεν, τὸ γραμμάτιον αὐτῆς, τὸ τραπεζικὸν γραμμάτιον, εἶναι καλῆτερον τοῦ ἀρτοποιοῦ. Διατί;

Γέρω-Πέτρος.—Εἶναι εὐκόλον.

Διδάσκαλος.—Πρὸς Θεοῦ, μὴ εἰπῆτε τίποτε, διὰ νὰ εὐρουν τὰ παιδιά μόνων τὴν ἀπάντησιν. Ἰδῶμεν, Πέτρε, διατί δὲν λαμβάνουν τὸ γραμμάτιον τοῦ ἀρτοποιοῦ;

Πέτρος.—1^{ον} διότι δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ φερεγγυότης αὐτοῦ· 2^{ον} διότι ἡ λήξις τῆς προθεσμίας εἶναι λίαν μεμακρυσμένη· 3^{ον} διότι τὸ ποσὸν τοῦ γραμματίου δὲν εἶναι ἴσον τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος.

Διδάσκαλος.—Τὸ τραπεζικὸν γραμμάτιον εἶναι ὅπως διόλου τούναντιον: 1^{ον} ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει τὴν φερεγγυότητα τῆς Τραπεζῆς· 2^{ον} ἡ πτώσις δὲν εἶναι ἀπομεμακρυσμένη ἀφοῦ ἡ Τράπεζα ἐξαργυρώνει τὰ γραμμάτια της ἅμα τῇ ἐμφανίσει· καὶ ἅμα παρουσιασθῇ τις εἰς τὸ ταμεῖον ἐξαργυρώνει μὲ μεταλλικὸν τὰ τραπεζικά καὶ τοῦ γραμματία· 3^{ον} διότι τὰ τραπεζικά γραμμάτια εἶναι διαφόρων τιμῶν, ἥτοι 500, 400, 25 καὶ 10 νέων δραχμῶν ἢ φράγκων. Τὰ τραπεζικά γραμμάτια τὰ δέχονται εὐχαρίστως, διότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα χαίρει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας των. Εἰς ὁμαλὰς περιστάσεις, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὑποχρεοῦται ν' ἀνταλλάξῃ διὰ μεταλλικοῦ ὅσα γραμμάτια της τῇ παρουσιάζονται· εἰς ἐκτάκτους ὅμως περιστάσεις—ἐπαναστάσεως ἢ πολέμου—ἡ κυβερνήσις περιβάλλει ἐνίοτε τὰ γραμμάτια ταῦτα διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, τότε δὲ εἶναι πράγματι χάρτινα νομίσματα ἢ χαρτονομίσματα καὶ δὲν δύναται ὁ φέρων αὐτὰ νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξαργύρωσιν των παρὰ τῆς Τραπεζῆς.

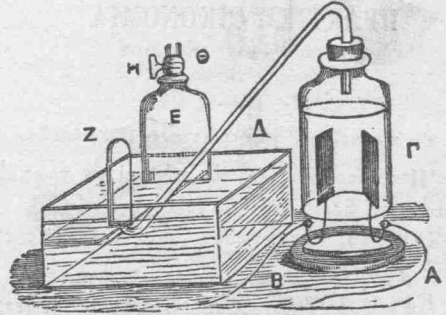
Γέρω-Πέτρος.—Ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία δὲν πρέπει νὰ διαρκῇ πολὺ.

A. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΚΗΡΙΟΥ

Συνέχεια ἰδί σελ. 594.

Τώρα, ἄς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος καὶ τὸ βευστὸν τοῦτο, καὶ ἄς δοκιμάσωμεν νὰ ἰδῶμεν ποίαν ἐνέργειαν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ μηχανὴ ἡμῶν αὕτη ἐπὶ τοῦ νεροῦ. Ἰδοῦ, αὐτὰς τὰς δύο μικρὰς πλάκας θέλω νὰ τὰς κάμω τὰ πέρατα τῶν ἀγωγῶν, ἢ τῶν συρμάτων τῆς μηχανῆς. Τὸ μικρὸν δὲ τοῦτο ἀγγεῖον (Γ) εἶναι οὕτω κατασκευασμέ-

Σχ. 32.

νον ὥστε ἠμπορῶ νὰ τὸ διαλύω εἰς τὰ μέρη του, καὶ νὰ σὰς ἐξηγήσω καλῆτερον πῶς εἶναι συνθεθειμένον. Εἰς δύο ποτήρια (A καὶ B) χύνω ὑδράργυρον, ἐγγίζοντα τὰ ἄκρα τῶν συρμάτων εἰς ἃ προσήρμωσα τὰς πλάκας τῆς πλατίνης. Εἰς τὸ ἀγγεῖον τοῦτο (Γ) χύνω νερόν, καὶ προσθέτω καὶ ὀλίγον ὀξὺ, (μόνον διὰ νὰ διευκολύνω τὴν ἐνέργειαν.) Εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ ἀγγείου ἐφήρμωσα ἓνα κυρτὸν ὑάλινον σωλῆνα, ὡς εἶχον μεταχειρισθῆ εἰς ἄλλο πείραμα, ἂν ἐνθυμῆσθε, ἓνα μεταλλινόν. Ὑπὲρ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ σωλῆνος μου ἴσταται ἐντὸς δοχείου περιέχοντος ὕδωρ ψυχρὸν φιάλη (Δ). Οὕτως ἔχει τὸ ἐργαλεῖον. Νὰ ἰδῶμεν τώρα ποία θὰ εἶναι ἡ ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ ὕδατος τοῦ περιεχομένου. Εἰς προλαβὸν πείραμα, ἀφήκα τὸ ὕδωρ νὰ διέλθῃ διὰ σωλῆνος πεπυρακτωμένου. Σήμερον ἐξ ἐναντίας θ' ἀφήσω τὸν ἠλεκτρισμὸν νὰ διέλθῃ διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ ἀγγείου, καὶ ἴσως τὸ ὕδωρ ἀρχίσῃ νὰ βράζῃ. Τότε θὰ ἀναδώσῃ ἀτμὸν. Ἐπειδὴ δὲ ἤξεύρετε ὅτι ὁ ἀτμὸς πυκνοῦται ὅταν ψυχραίνεται, θὰ σὰς εἶναι εὐκόλον νὰ ἰδῆτε ἂν ἀτμὸς παρήχθη, καὶ ἐπομένως ἂν τὸ ὕδωρ ἐβράζε. Ἴσως ὅμως ἔχομεν ἄλλο κἀνὲν ἀποτέλεσμα, ὁμοιάζον μόνον τὴν βράσιν. Νὰ ἰδῶμεν. Θέτω τὸ ἐν τῶν ἀγωγῶν συρμάτων εἰς τὸ ἐν μέρος (A), καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὸ ἄλλο μέρος (B). Ἄς ἐξετάσωμεν ἂν τὸ νερὸν θερμαίνεται. Τοῦλάχιστον φαίνεται ὅτι βράζει ἐντελῶς. Ἀλλὰ βράζει τῶ ὄντι; ἐξάγει ἀτμὸν, ὡς ἔπρεπεν ἐὰν ἐβράζε; Ἄν ἐξάγῃ, τότε ὁ ἀτμὸς οὗτος θὰ πρέπει μετ' ὀλίγον νὰ γεμίσῃ τὴν φιάλην (E). Ἀλλὰ πῶς; ἂν τὸ ἐξαγόμενον ἦτον ἀτμὸς, διερχόμενος διὰ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσέρχεται πεπυκνωμένος εἰς τὴν φιάλην. Ἄρα τὸ εἰσερχόμενον εἰς αὐτὴν πρέ-